

# Jézus Krisztus kijelentése – Hetes szám

## *A harmadik jaj és a hetedik királyság felemelkedése: A vasárnaptörvény prófétai jelentősége*

Jeff Pippenger

2023-10-29

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében a két tanú jel gyanánt „ugyanabban az órában” emeltetik fel a mennybe, amelyben „a város tizedrésze” leomlik. Abban az órában „a második jaj elmúlt; és ímé, a harmadik jaj hamar eljő”. Az iszlám a hetedik trombita és a harmadik jaj, amely a vasárnapi törvény „földrengésének” „órájában” jön el.

És hallának nagy szózatot az égből, amely ezt mondta nekik: Jöjjetek fel ide. És felmenének az égbe felhőben; és ellenségeik láták őket. És ugyanabban az órában nagy földindulás lőn, és a város tizedrésze elesék, és a földindulásban megöleték az emberek közül hétezer; a maradék pedig megrémüle, és dicsőséget ada a menny Istenének. A második jaj elmúlt; ímé, a harmadik jaj hamar eljő. És megszólalt a hetedik angyal; és nagy szózatok lőnek a mennyben, amelyek ezt mondták: E világ országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek; és uralkodik örökkön örökké. És a huszonnégy vén, akik Isten előtt ültek székeiken, arcra borulának, és imádák Istent, ezt mondván: Hálákat adunk néked, mindenható Úr Isten, aki vagy, és aki valál, és aki eljövendő vagy; mert a te nagy hatalmat kezedhez vetted, és uralkodsz. És a nemzetek megharagudtak, és eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és hogy jutalmat adj szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és azoknak, akik félnek a te nevedet, kicsinyeknek és nagyoknak; és hogy elveszítsd azokat, akik elveszítik a földet. És megnyitatték Isten temploma a mennyben, és megláttaték az ő templomában az ő szövetségének ládája; és lőnek villámlások, szózatok, mennydörgések, földindulás és nagy jégeső. Jelenések 11:12–19.

A két tanú felmegy a mennybe egy felhőben, amely prófétikusan az angyalok egy csoportját jelképezi. Amint e cikkekben korábban már idéztük, és amint Habakuk Tábláiban is megtalálható, White testvérő azonosítja, hogy amikor az első, a második és a harmadik angyal által jelképezett egyes üzenetek belépnek a prófétai történelembe, egyes angyalokként vannak ábrázolva, ám az Éjféli Kiáltás üzenetét sok angyal jelképezi. A két tanú felemeltetik a mennybe, miközben az angyalok serege által hirdetik az Éjféli Kiáltás üzenetét; így vétetnek fel a mennybe „egy felhőben”.

„A második angyal üzenetének végéhez közeledve láttam, hogy nagy világosság ragyog alá a mennyből Isten népére. E világosság sugarai oly fényesnek tűntek, mint a nap. És hallottam az angyalok hangját, amint ezt kiáltották: »Ímé, jön a Vőlegény; menjetek ki elébe!«”

„Ez volt az éjféli kiáltás, amelynek erőt kellett adnia a második angyal üzenetének. Angyalok küldettek a mennyből, hogy felrázzák a csüggedt szenteket, és előkészítsék őket a nagy munkára, amely előttük állt. Nem a legtehetségesebb emberek voltak az elsők, akik ezt az üzenetet befogadták. Angyalok küldettek az alázatos, odaszentelt lelkekhez, és indították őket

arra, hogy felemeljék a kiáltást: „Ímé, jön a Vőlegény; menjetek ki elébe!” Azok, akikre e kiáltás bízott, siettek, és a Szentlélek erejében hirdették az üzenetet, és felrázták csüggedt testvéreiket. Ez a munka nem emberek bölcsességében és tudományában állt, hanem Isten erejében, és az Ő szentjei, akik hallották a kiáltást, nem tudtak annak ellenállni. A leglelkibbek fogadták el először ezt az üzenetet, és azok, akik korábban vezető szerepet vittek a munkában, az utolsók között voltak, akik elfogadták, és segítettek felerősíteni a kiáltást: „Ímé, jön a Vőlegény; menjetek ki elébe!”” Korai írások, 238.

Abban az órában, amikor a földrengés a város tizedrészét elpusztítja, hétezer ember öletik meg. A földrengés az Egyesült Államokban bevezetett vasárnaptörvény. A város a próféciában országot jelent, és az Egyesült Államok a Jelenések 17. fejezetében szereplő tíz király országának egytizede. Az Egyesült Államok a vasárnaptörvény földrengésében megdöntetik, és megszűnik a bibliai prófécia hatodik országa lenni, majd átlép a tíz király vezető királyává, a bibliai prófécia hetedik országává, akik egyetértenek abban, hogy országukat átadják a pápaságnak, amely a nyolcadik, és a hét közül való.

És a tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot, de királyokként hatalmat kapnak egy órára a fenevaddal együtt. Ezeknek egy a szándékuk, és hatalmukat és erejüket a fenevadnak adják. Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, de a Bárány legyőzi őket, mert ő uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik vele vannak, elhívtak, választottak és hűségesek. És monda nekem: A vizek, amelyeket láttál, ahol a paráznánő ül, népek és sokaságok és nemzetek és nyelvek. És a tíz szarv, amelyet a fenevadon láttál, ezek meggyűlölnek a paráznánőt, és pusztává és mezítelenné teszik őt, és megeszik az ő húsát, és tűzzel égetik meg őt. Mert Isten adta az ő szívükbe, hogy véghezvigyék az ő akaratát, és egyetértsenek, és királyságukat a fenevadnak adják, amíg be nem teljesednek az Isten beszédei. És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amely uralkodik a föld királyai felett. Jelenések 17:12–18.

Az Egyesült Nemzetek tíz királya „egyetért” abban, hogy világméretű „királyságukat a fenevadnak adják”. „Egy akaraton vannak”, miként a Zsoltárok nyolcvanháromban is „egy akarattal tanácskoztak együtt”. Akháb volt a tíz törzs királya, aki az Ézsaiás huszonháromban szereplő Tírusz paráznájával követte el a paráznaság törvénytelen kapcsolatát. Akháb és Jezábel törvénytelen kapcsolata előképe volt Heródes és Heródiás törvénytelen kapcsolatának Illés idejében, akit Keresztelő János képvisel. Heródes a Római Birodalom képviselője volt, amely Dániel hétben tíz szarvból áll. A tíz szarvat Akháb tíz törzsből álló királysága jelképezte, és mindkettő tanúbizonyságot tesz az Egyesült Nemzetek tíz királyáról. Mivel e törvénytelen kapcsolatokban Akháb és Heródes az államot képviselték, szerepük az volt, hogy véghezvigyék az eretnekek üldözését Tírusz paráznája érdekében, aki a jelképes hetven esztendő végén éneklő dalait.

„Királyok, fejedelmek és kormányzók magukra vették az antikrisztus bélyegét, és úgy vannak ábrázolva, mint a sárkány, aki hadat indít a szentek ellen — azok ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél megvan Jézus hite.” Testimonies to Ministers, 38.

A vasárnaptörvénynél a földi fenevad megszűnik uralkodni mint a bibliai prófécia hatodik királysága, mert éppen paráznaságot követett el Jezábellel, majd átveszi az Egyesült Nemzetek vezetését. Ezután az egész világot arra kényszeríti, hogy felállítsa a fenevad világméretű képmását, amint azt korábban saját nemzetükben a vasárnaptörvénynél már véghezvitték.

És megtéveszti a föld lakóit azokkal a csodákkal, amelyeket adatott neki, hogy cselekedje a fenevad színe előtt; azt mondván a föld lakóinak, hogy készítsenek képet a fenevadnak, amely karddal megsebesítettet, de életben maradt. És adatott neki, hogy lelket adjon a fenevad képének, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt is megcselekedje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek. És mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal megjelölteti a jobb kezükön vagy a homlokukon, hogy senki ne vehessen vagy adhasson el, csak az, akin ott van a jel, vagy a fenevad neve, vagy nevének száma. Jelenések 13:14–17.

Akháb, Heródes, a Római Birodalom tíz királya és az Egyesült Nemzetek tíz királya azt a sárkányt jelképezik, amely hadba indul a szentek ellen, mert mindig Jézabel szeretője hajtja végre azok üldözését, akiket Jézabel eretnekeknek minősít.

„Így tehát, bár a sárkány elsődlegesen a Sátánt jelképezi, másodlagos értelemben a pogány Róma szimbóluma.” The Great Controversy, 439.

A vasárnaptörvény földrengésénél „hétezer” ember „megöletik”. Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenegyedik verse szerint „sokan elhullanak”. Akik a vasárnaptörvény elérkezésekor elhullanak, azok laodiceai hetednapi adventisták, akik nem készültek fel a válságra. A „hétezer” szám Isten népének maradékát jelképezi. Isten a Kármel-hegyi válság idején, amely a vasárnaptörvény válságát jelképezi, azt mondta Illésnek, hogy „hétezer van Izráelben”, akik nem hajtottak térdet a Baál előtt. Pál apostol megjegyzést fűz ehhez.

Azt kérdezem tehát: vajon Isten elvetette az ő népét? Távol legyen. Mert én is izráelita vagyok, Ábrahám magvából, Benjámin törzséből. Nem vetette el Isten az ő népét, amelyet eleve ismert. Avagy nem tudjátok, mit mond az Írás Illésről? hogyan könyörög Istenhez Izráel ellen, mondván: Uram, megölték a te prófétáidat, és lerombolták a te oltáraidat; és én egyedül maradtam meg, és az én életemre törnek. De mit mond neki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer férfit, akik nem hajtottak térdet a Baál képe előtt. Ekképpen tehát a mostani időben is van maradék a kegyelmi kiválasztás szerint. Róma 11:1–5.

A „hétezer” szó Isten népének maradékát jelképezi, azonban figyelembe kell venni azt a szöveggörnyezetet, amelyben e jelképes azonosítás megjelenik. Azok a férfiak, akik a vasárnaptörvény földrengésében elpusztulnak, a hűtlen Hetednapi Adventisták maradékát jelentik, akiket ott és akkor a modern lelki Babilon fogságba ejt. Az ókori szó szerinti Izráel prófétai történetében, amikor Babilon három alkalom közül másodszor pusztította el Jeruzsálemet, egy „hétezer” „erős” férfiból álló maradékot hurcoltak fogságba „az országból”.

És fogságba vitte Jekonját Babilonba, valamint a király anyját, a király feleségeit, udvari embereit és az ország hatalmasait; őket vitte fogságba Jeruzsálemből Babilonba. És az összes vitéz harcost, szám szerint hétezeret, továbbá az ezermester és kovácsok ezrét, mindazokat, akik

erősek és hadra termettek, őket is foglyul vitte Babilon királya Babilonba. És Babilon királya helyette királlyá tette Mattániát, atyja testvérét, és nevét Sedékiásra változtatta. 2 Királyok 24:15–17.

Miután Jeruzsálem hatalmasai elbuktak a vasárnapi törvény földrengésében, „a harmadik jaj hamar eljő. És megszólalt a hetedik angyal.” A harmadik jaj a hetedik trombita, amelyet a hetedik angyal szólaltat meg. A vasárnapi törvény „földrengésének” „órájában” — az iszlám lecsap!

Az iszlám egyik elsődleges jellemzője az első és a második jajban az a történelmi tény volt, hogy hadviselésének módja nem hasonlított a háború szokásos taktikáihoz, amelyek a történelem folyamán érvényesültek ott, ahol prófétai szerepüket betöltötték. Hadviselésük módja az volt, hogy hirtelen és váratlanul sújtsanak le. Az „assassin” szó az iszlám harcosok gyakorlatából származik a történelemnek abból az időszakából. Támadásaik olyanok voltak, mint a második világháború japán kamikazéié. Az iszlám harcosok arra számítottak, hogy meghalnak, amikor meggyilkolják célpontjukat. Ezért a harcosok körében általános gyakorlat volt, hogy a halálra készülve hasissal bódították el magukat támadásuk előtt, hogy segítsenek elfojtani a haláltól való félelmet. Amikor lesújtottak áldozataikra, az hirtelen és váratlanul történt, és a kívánt tudatállapot eléréséhez a hasistól való függésük a titkos támadással együtt alkotta az „assassin” szó etimológiai alapját, a hashish szóval való kapcsolata miatt.

A harmadik jaj és a hetedik trombita „hamar eljő”.

Hasonlóképpen, 1844. október 22-én a szövetség követe „hirtelen” jött el az ő templomába. White testvér úgy határozta meg a szövetség követének érkezésében rejlő „hirtelenséget”, hogy az ő eljövetele „váratlan” volt. Ennélfogva mind a négy „eljövetel”, amely 1844. október 22-én teljesezett be, váratlan és hirtelen volt.

„Krisztusnak mint a mi főpapunknak a szentek szentjébe való eljövetele a szentély megtisztítása végett, amint azt Dániel 8:14 bemutatja; az Emberfiának eljövetele az Öregkorúhoz, amint az Dániel 7:13-ban áll; valamint az Úrnak az ő templomába való eljövetele, amelyet Malakiás jövendölt meg — mind ugyanannak az eseménynek a leírásai; és ugyanezt szemlélteti a vőlegénynek a menyegzőre való megérkezése is, amelyet Krisztus a tíz szűzről szóló példázatban ír le, Máté 25-ben.” A nagy küzdelem, 426.

A tíz szűzről szóló példázat betű szerint megismétlődik; így mind a négy „eljövetelnek”, amely 1844. október 22-én teljesezett be, ismét betű szerint kell beteljesednie annál a földrengésnél, amely a vasárnapi törvény. A szüzek példázatahoz fűzött megjegyzésében White testvérnő további bizonyosságot ad ahhoz a tanúságtételhez, amely azonosítja azt a hirtelenséget és váratlanságot, amelyet a vasárnapi törvény földrengése jelképez, s amely az Éjféli Kiáltás tökéletes beteljesedése.

„A jellemet a válság tárja fel. Amikor az őszinte hang éjfélkor ezt hirdette: „Ímé, jön a vőlegény; menjetek ki elébe”, a szunnyadó szüzek felébredtek álmukból, és nyilvánvalóvá lett, kik készültek fel az eseményre. Mindkét felet készületlenül érte, de az egyik felkészült volt a szükséghelyzetre, a másik pedig készületlennek bizonyult. A jellemet a körülmények tárják fel. A rendkívüli helyzetek hozzák felszínre a jellem igazi minőségét. Valamely hirtelen és váratlan csapás, gyász vagy válság, valamilyen előre nem látott betegség vagy gyötrelme, bármi, ami a

lelket szemtől szembe állítja a halállal, felszínre hozza a jellem valódi benső mivoltát. Nyilvánvalóvá lesz, hogy van-e valódi hit Isten Igéjének ígéreteiben, vagy nincs. Nyilvánvalóvá lesz, hogy a lelket a kegyelem tartja-e fenn, hogy van-e olaj a lámpással együtt az edényben.”

„A megpróbáltatás ideje minden emberre eljön. Hogyan viseljük magunkat Isten próbája és megvizsgálása alatt? Kialszanak-e a mi lámpásaink? Vagy továbbra is égve tartjuk azokat? Fel vagyunk-e készülve minden rendkívüli helyzetre azáltal, hogy kapcsolatban vagyunk Ővele, aki teljes kegyelemmel és igazsággal? Az öt bölcs szűz nem ruházhatta át jellemét az öt balga szűzre. A jellemet nekünk mint egyéneknek kell kialakítanunk.” Review and Herald, 1895. október 17.

A vasárnapi törvény földrengésekor az Egyesült Államok megszűnik a bibliai prófécia hatodik királysága lenni. A hétezer főből álló laodiceai adventista maradék, amely nem készült fel a válságra, olyan jellemet fog tanúsítani, amely felkészült a fenevad bélyegére. Ekkor az iszlám hirtelen és váratlanul megjelenik, mert „a harmadik jaj hamar eljő”, amint „a hetedik angyal” trombitál!

Az a négy „eljövetel”, amelyek mind 1844. október 22-én teljeseztek be, ezután megismétlődnek. Az első eljövetel az ítélet megnyílását azonosította, Dániel könyve nyolcadik fejezetének tizennegyedik verse beteljesedéseként. Megerősítette az első angyal üzenetét, amely kijelentette, hogy eljött az Ő ítéletének „órája”. Ez a beteljesedés előképezi a földrengés „óráját”, amely a vasárnapi törvénnyel kezdődik, és az az „óra”, amikor az iszlám „az Ő ítéletét” hozza az Egyesült Államokra a vasárnapi törvény elfogadása miatt.

A szövetség követe Malakiás harmadik fejezetében hirtelen eljött a templomhoz, amelyet negyvenhat év alatt, 1798-tól 1844-ig emelt fel, hogy szövetségre lépjen a millerita történelem „lévitáival”. A vasárnaptörvény földrengésénél a szövetség követe hirtelen eljön, hogy belépjen a feltámadt, holt, száraz csontok templomába, hogy szövetségre lépjen a száznegyvennégyezer történelmének „lévitáival”.

A vasárnapi törvény földrengésekor az Emberfia az Atyához jön, hogy királyságot vegyen át Dániel hetedik fejezetének tizenharmadik verse beteljesedéseként, miként tette 1844. október 22-én is; mert a földrengés „órájában” „szózatok hallatszanak a mennyben”, amelyek ezt hirdetik: „A világ országai a mi Urunké és az ő Krisztusáé lettek; és ő fog uralkodni örökkön örökké. És a huszonnégy vén, akik az Isten előtt ültek székeiken, arcra borultak, és imádták az Istent, ezt mondván: Hálát adunk neked, mindenható Úr Isten, aki vagy, és aki voltál, és aki eljövendő vagy; mert a te nagy hatalmadat kezedbe vetted, és uralkodtál.”

A földrengés órájában, amikor eljött az Ő ítélete, és a két tanú, akiket korábban feltámasztottak arról az utcáról, ahol meggyilkolták őket, talpra áll. Akkor mint egy hatalmas sereg, felemeltetnek a mennybe, míg a maradék hétezer laodiceai adventista elvettetik. A bölcs búza ott és akkor elválasztatott a balga konkolytól. Krisztus ekkor veszi át az Ő országát, és megszólal a hetedik trombita, amely egyben a harmadik jaj is, amely hirtelen és váratlanul érkezik meg, és akkor „a nemzetek” „haragra gerjedtek, és eljött a te haragod.”

A nemzetek megharagítása az iszlám prófétai szerepe, és a földrengés órájában kezdődik, majd az emberi kegyelemidő lezárultáig és az utolsó hét csapásig tart, amelyeket e szavak mutatnak be: „eljött a te haragod.” Az Egyesült Államokban bevezetett vasárnaptörvény és a kegyelemidő lezárulása között, ahol Isten haragja az utolsó hét csapásban nyilvánul meg — a harmadik jaj, mint az iszlám jelképe; a hetedik trombita, mint az iszlám jelképe; és a nemzetek megharagítása, mint az iszlám jelképe — három jelképes tanú szolgál arra, hogy az Éjféli Kiáltás üzenete az iszlámnak a vasárnaptörvénynél való megjelenése beteljesedésének minősüljön.

Ahogy a kezdet kezdetén a millerita mozgalomban is, az Éjféli Kiáltás üzenete egy meghíusult előrejelzés helyesbítése volt. A millerita történelemben ez a bekövetkezni jövődönt esemény meghíusulása volt. A millerita történelem kezdetén a filadelfiaiak az ő meghíusult előrejelzésüket terjesztették elő, mert Isten kezét egy tévedés fölött tartotta az 1843-as táblázatban.

A Future for America végén a laodiceai mozgalomban Isten soha nem tartotta kezét a tévedés fölött. Emberi kezek takarták el az igazságot, hogy az időt többé nem szabad prófétai alkalmazásban használni. Az emberi kezek az emberi cselekedeteket jelképezik.

A száznegyvennégyezer záró mozgalmában az idő alkalmazásának tévedése bűn volt, mert a prófétai idő alkalmazását többé nem volt szabad használni. Az idő bűnös alkalmazását előképezte az, hogy Mózes semmibe vette Isten parancsát, hogy metélje körül a fiát; és előképezte Uzzá esete is, aki semmibe vette Isten parancsát, hogy a ládát egyedül a papok kezelhetik. Az Úr akarata nem az volt, hogy e bűnös cselekedetek vagy mulasztások bármelyikét Isten népe véghezvigye. A bűnnek csak egyetlen meghatározása van: a törvény áthágása. Mózes áthágta Isten körülmetélésre vonatkozó törvényét, Uzzá áthágta Isten szentélyre vonatkozó törvényét, és ez a mozgalom áthágta Isten prófétai törvényét. Az ókori Izráel Isten törvényének letéteményesévé tétetett, és az adventmozgalom is, kezdetében és végében egyaránt, Isten prófétai igazságainak letéteményesévé tétetett.

Nyomorúságában Cippóra azonnal maga hajtotta végre fiuk körülmetélését, ily módon azt a bűnbánatot jelképezve, amelyet azoknak, akik részt vettek ebben a mozgalomban, azonnal tanúsítaniuk kellett volna ama bűnös tétlenség miatt, amellyel megengedték, hogy az idő alkalmazása az üzenethez társuljon. Dávid hasonlóképpen súlyos bűnbánatot tanúsít Uzza cselekedete miatt. Ha a mozgalom amellet érvel, hogy az idő alkalmazása a 2020. július 18-ra vonatkozó előrejelzésben valamilyen módon helyes volt, hogy ez valamiképpen Isten akarata volt, azzal azt állítja, hogy Mózesnek és Cippórának valójában nem kellett volna fenntartaniuk Isten kifejezett parancsait, és hogy Istent valójában nem érdekelte, hogy Uzza megérintette a frigyládát. 2020. július 18. hamis előrejelzés volt, és a hamis elem az idő eleme volt.

Ezeket az igazságokat a következő cikkben részletesebben fogjuk megvizsgálni.

„Az Úr megmutatta nekem, hogy a harmadik angyal üzenetének előre kell haladnia, és hirdettetnie kell az Úr szétszórt gyermekei között, és hogy azt nem szabad időhöz kötni; mert az idő többé soha nem lesz próbakő. Láttam, hogy némelyek hamis izgalomba estek, amely az idő hirdetéséből fakadt; a harmadik angyal üzenete azonban erősebb volt annál, semhogy az idő felérhetne vele. Láttam, hogy ez az üzenet megállhat a maga alapján, és nincs szüksége

időre ahhoz, hogy megerősítse, hanem hatalmas erővel fog előrehaladni, elvégzi munkáját, és az igazságban rövidre lesz szabva.” Experience and Views, 48.